

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

**Spinelli, Pietro Antonio
Colonizæ Agrippinæ, 1620**

S. Carolus Borromæus Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis, num 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

confugiunt. hæc ex eius scripto.

Denum consumptus in breui exple-
vit tempora multa, pluribus enim meri-
tis, atque virtutibus ornatus Romæ die
21. Junij 1591. ætatis 24. excessit è vita: quæ
multis miraculis Deus clarum reddere est
dignatus. hæc omnia in vita eiusdem re-
ligiosè, ac diligenter à nostro Virgilio Ce-
pano edita plenius habentur.

XXV.

S. CAROLVS BORROMÆVS

Cardinalis Archiepiscopus Me-
diolanensis.

33 S. Sanctus Carolus Borromæus S. R.
E. Cardinalis tituli S. Praxedis Ar-
chiepiscopus Mediolanensis, Pij Quarti
Summi Pontificis ex sorore nepos, nobi-
lissimo genere natus, nostra ætate quasi
lucidissimum sidus toti præfulsit Ecce-
siæ: enimverò Prælatorum omnium fuit
exemplar absolutissimum, Cardinalitiæ
dignitatis decus præclarissimum, instau-
rator vigilantissimus Ecclesiasticæ disci-
pline, iurium Ecclesiæ propugnator acerr-
mus, pastoralis cura in primis insignis, ze-
lator in diuino cultu promouendo fer-
uentissimus, cuius causa nec sumptibus,
nec laboribus vllis vnquam parcebat,

S. Caroli
Borromæi
virtutes
describun-
tur.

in difficultatibus exantlandis constans,
ac strenuus, in periculis pro Dei gloria
subeundis impavidus, atque invictus, a-
nimæ suæ propter Christum, & gregem
suæ fidei commissum planè prodigus, in
Episcopalibus functionibus assidue ad-
ministrandis indefessus, vitæ sanctitate,
atque innocentia eximius, orationis
assiduitate præstans, sui corporis afflicta-
tione admirabili, incredibili penè ciborū
abstinentia, eximia in pauperes benefi-
centia, miraculorum gloria maximè illu-
stris, omni denique virtutum genere cu-
mulatissimus.

Is anno nostræ salutis 1584. die 4. No-
vembris migravit in cœlum, postmodū
anno 1609. miraculis toto terrarum orbe
clarus, à Paulo V. Pontif. Max. in sancto-
rum numerum, omnium ordinum con-
sensione, ac gratulatione ascriptus est: &
sanè populorum ad eius clientelam, fidē-
que confugientium pietas atq; studium,
Romæ, Mediolani, Neapoli, alijs Europæ
locis tanto fertur, ut nō nisi peculiari Dei
providentia, quæ sanctos suos in labori-
bus honestare consuevit, tribui possit. Et
hæc quidem omnia, atque his plura, quæ
ne longius digrediamur, consultò præte-
rimus, ex eius vita à multis diligenter cō-
scripta abundè cognoscere licet.

Is igitur talis, ac tantæ sanctimoniam
 vir, ne quid ad virtutum, quibus maximè
 claruit cumulum deesset, Virgini Deipa-
 ræ impensè additus esse voluit; cuius rei
 argumento cum multa esse possint, nos
 ijs contenti erimus, quæ in vi-
 ra sancti Caroli Italico conscripta idio-
 mate à Ioâne Petro Giustano nobili Me-
 diolanensi ex religiosissima cōgregatio-
 ne Oblatorum S. Ambrosij ab eodem san-
 cto Carolo instituta piè, ac luculenter
 mandata sunt literis, quæ nos ad verbum
 ferè Latinè reddita in hoc nostrum opus
 coniecimus. Hic igitur auctor cum de
 virtute religionis, quæ in sancto Carolo
 potissimum enituit, plura commemoraf-
 set, hæc de eius in Deiparam pietate lib.
 8. cap. 2. subiecit.

Fuit B. Carolus sanctissimæ Deiparæ
 studiosissimus, eam sibi peculiarè patro-
 nam adoptauerat, eiusque perfugio in
 cunctis suis angustijs magna animi fidu-
 cia utebatur. Virginis etiam officium re-
 cognouit, & in optimam formam resti-
 tuit, illudque flexis quotidie genibus re-
 citavit, addita etiam corona quam ne in
 ipso quidem itinere omittebat. si verò
 longius fuisset iter, quod iniuerat; con-
 sueverat, dum eam recitaret, Rosarij my-
 steria animo meditari. Omnibus Deipa-
 ræ

*Eximia S.
 Caroli er-
 ga Deipa-
 ræ pietas.*

ræ peruigilijs pane, & aqua victitabat; & quoties salutationis Angelicæ signum daretur, confestim vbicunque locorum, etiam si lutulenta esset via, genua flectebat, eamque recitabat: de equo etiam, si in equo offenderetur, continuo desiliabat, quo flexis genibus Virginem salutaret. pari pietatis officio si quem per triuia sacerdotem, qui sanctissimum Eucharistiæ sacramentum ægroti domum deferret, offenderet, cœptum deserebat iter, et Christum Dominum, donec ad templū rediret, prosequeretur: neque inde prius abscedebat, quam is in sacram capsulam ritè recondideretur.

In sua quoque Metropolitana Ecclesia (quod eius erat in Deiparam studium ac pietas) certam erexit aram ad titulum Rosarij, cuius sodalitatem illic instituit, impetravitque à summo Pontifice indulgentias omnes, ac priuilegia, quæ eidem Rosarij sodaliti in Romano B. Virginis supra Mineruam templo iam pridem concessa fuerant. singulis mensibus primo quoque Dominico die haberi voluit, adhibita Virginis Imagine, supplicatione, quæ quidem ad hanc vsq; diem consuetudo perdurat: ei aræ largitus ipse est pictam tabulam, (vbi Florentiæ Annunciatæ effigies ad viuam expressa) sibi multo antè

antè donatã à magno Etruria Duce Frã-
ciſco Medicæo.

Inſuper curauit, vt in omnibus colle-
giatis, ac parochialibus Eccleſijs, coactò
ad æris campani pulſum clero, ac populo
præcineretur Antiphona Virginis, quæ
eo tempore occurreret, vt ad Mariæ no-
men & inter celebrandum Sacerdos, &
inter miniſtrandum Clericus caput incli-
narent, quo & Virgini honor, & populo
exemplum eiſdem rei faciendæ exhibe-
retur, vt denique ſupra Eccleſiarum pa-
rochialium fores Virginis effigies peni-
cillo exprimeretur.

Populum hortabatur, vt præcipuis
Deiparæ ſolemnitatibus cœleſti ſe pane
reficeret. inſtituit, vt omnes etiam mili-
tes Virginis Imaginem ſecum ipſi conti-
nenter haberent, cuiusque officium quo-
tidie recitarent. omnia denique quæ ipſe
condiderat collegia, fodalitates, confrat-
ernitates, & loca pia ſub Virginis patro-
cinio, præſidioq; conſtituebat, eamque
ipſis in Aduocatam tribuebat, præcipie-
batq; vt ſinguli ſodales, ac fratres ad ſtu-
dium erga Deiparam declarandum, eius
officium, ac Roſarium recitarent.

Idem auctor infra, cùm de eiſdem
ſancti Caroli pietate in peregrinationi-
bus ſuſcipiendis ſcriberet, ſubiicit, eũ i-
n

nera longa illa quidem, ac maximè difficilia suscepisse, vt beatæ Virgini dicatur Templa suis pedibus inuiferet. hæc ex vita sancti Caroli excerpsumus.

XXVI.

BEATVS PHILIPPVS NERIVS

Fundator Congregationis

Oratorij.

De B. Phi. 34] Nter recentiores quoque præcipuè
 lippo Ne- cammemorandus est beatus Philip-
 rio ex vita pus Nerius Florentinus, qui plenus die-
 eius ab An rum 26. Maij anno Domini 1595. ætatis
 tonio Gal- suæ 80. Romæ diem clausit extremum,
 latio con- vir multi nominis, & virtutis, & cū pau-
 scripta. cis conferendus, clarissimæque Congre-
 L b 2. vi- gationis Romæ, quæ Oratorij dicitur, &
 12 B. Phi- sapientissimus Fundator, & prudentissi-
 lipp; i Itali- mus Rector est habitus, ad cuius exem-
 cè cap. 24. plum alibi quoque tum eius alumni, tum
 etiam alij magno cum fructu eam insti-
 tuerunt, præsertim Neapoli; vbi, vt obi-
 ter hoc attingam, magno animarum e-
 molumento, præclaro à fundamentis
 Dei Genitrici, & omnibus sanctis tem-
 plo excitato, insigne domicilium com-
 pluribus illud vitæ institutum comple-
 etentibus posuerunt; fundatore in pri-
 mis Francisco Maria Tarugio è Monte
 Po-

Franciscus

Maria Tarugio

Monte

Po-